

PODACI O USTANOVI/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv škole: OŠ "Mirko Jovanović"	Radmila Vukićević, profesorka razredne nastave
Mesto, opština: Kragujevac, Kragujevac	
Školska uprava: Kragujevac	
Nemanja : primer inkluzivne prakse OŠ „Mirko Jovanović“, Kragujevac	
Ključne reči: osnovna škola, problemi u ponašanju, vaspitni rad	
Opis dobre prakse	
<p>Na početku školske godine, u prvom razredu, uočila sam da je Nemanja jako nemiran i nedisciplinovan. Na osnovu početnih testiranja koje sam izvršila o učenikovom predznanju, on je u septembru poznao četiri slova (A,O,B,DŽ) i pravilno izgovarao glasove. U pripremanju knjiga i svezaka za čas veoma se teško snalazio. Uočila sam neurednost u rancu i priboru. Svakodnevno je gubio olovke i bojice. Pisao je i crtao onoliko koliko je želeo i mogao. Uglavnom se bavio drugim aktivnostima – seckanje, rezanje, šetnja po učionici, uzimanje tuđih stvari i bacanje, i sl... Pošto sam uočila da se ovo ponašanje razlikuje od ponašanja druge dece i da Nemanja ne može da radi ono što rade druga deca, shvatila sam da mu je potreban drugačiji pristup i podsticaj. Nisam ni sama bila sigurna šta uvek treba da uradim i kako da ga smirim.</p> <p>Nemanja živi sa ocem, dedom, babom i stricem. Sa majkom je u kontaktu, ali kaže da ona ne brine o njemu i da ga ne voli. Pokazivao je negodovanje prema majci. Otac je smatrao da je Nemanja samo živahno i nemirno dete i da ne može ozbiljno da shvati školu. Naglašavao je da ga diraju druga deca i da on zato reaguje impulsivno. Majka nikada nije došla u školu. Pokušavala sam da stupim u kontakt sa njom, ali mi je otac rekao da majku dete ne interesuje. Teško je bilo uspostaviti saradnju sa ocem i steći njegovo poverenje. Kako je izgledao jedan Nemanjin dan u školi?</p> <p>Na početku časa je počinjao prepisivanje naslova i još jedne do dve reči. Kada kažem da pokuša još, ponekad kaže da hoće, ali ne nastavlja rad. Posmatrao je šta se dešava oko njega, ustajao i kretao se po učionici. Krio se ispod klupa, provlačio ispod jakni, uzimao deci stvari i bacao. Ako je sedeo, okretao se i bacao na pod knjigu učeniku koji je iza njega. Posmatrao je situaciju u učionici i planirao šta će dalje uraditi. Uzimao je sunđer, brisao tablu ili izlazio u hodnik. Kada mu dam da crta, uglavnom kaže da ne ume i traži da mu ja crtam. Kada ga pitam zašto ne crta ili piše, kaže da mu je dosadno. Hteo je da piše i crta po tabli, ali i da obriše ono što je važno i što drugi prepisuju. Često je pričao sam sa sobom, vikao po učionici i privlačio pažnju. Dok su druga deca pevala, on se trudio da ih nadjača i ometao ih. Bio je zadovoljan kada se oni smeju</p>	

onome što on radi. Okretao se u krug i bacao se na pod uz glasan smeh. Znao je i da se primiri i da se koncentriše na neke njemu zanimljive aktivnosti (rezanje papirića, igra flomasterom...). Ponekad je hteo da čita, da priča o porodici. Ono što je davalo rezultate u radu sa njim je sedenje pored učiteljice i razgovor u koji bi se on uključivao, a zatim pristajao i da radi. Uz velike teškoće je učestvovao u grupnom radu. Bio je nestrpljiv, impulsivan i sukobljavao se sa decom iz grupe. Želeo je da nacрта samo ono što je on zamislio. Veoma teško mu je bilo kada su drugovi bili ljuti na njega ili kada su ga opominjali ili savetovali. Ukazivala sam mu na neprimereno ponašanje i objašnjavala da na taj način nanosi bol i tugu drugovima. S druge strane, hvalila sam svaki njegov napredak i pozitivan postupak u ponašanju. Učila sam decu da pokažu toleranciju i razumevanje. Svaki njegov uspeh su nagrađivali osmehom i aplauzom. Pisali su mu lepe poruke, pozivali ga na rođendane. Trudila sam se da budem dosledna u svojim postupcima i da mu jasno kažem šta mi se dopada ili ne dopada u njegovom ponašanju. Interesovanje za Nemanjin napredak i uspeh pokazivali su baba i deda, manje otac. Vremenom, Nemanja je duže radio i prihvatao zadatke, a i dobijao ulogu učenika koji treba da vodi računa o redu i disciplini za vreme odmora, što je učinilo da se on oseća važnim i odgovornim u grupi. Iz godine u godinu, Nemanjino ponašanje je bilo sve bolje. Napredovao je i u savladavanju nastavnih sadržaja. Sigurna sam da je osećao da ima svoju podršku i razumevanje. Uvek sam bila spremna da razgovaram sa njim i da mu pomognem. Sada je Nemanja 5. razred. Dobar je dečak. Lepo se ponaša i omiljen je među drugovima. Odlično je prihvaćen od nastavnika. Uspešno savladava nastavne sadržaje.

Koraci u rešavanju problema:

Podrška i pomoć vršnjaka, učitelja i stručnog saradnika;

- Rad sa diferenciranim zadacima;
- Pohvala i podsticaj;
- Doslednost u postupcima;
- Saradnja sa bakom i dekom;

Izvori podrške, drugi učesnici/saradnici u dolaženju do rešenja i sprovođenju rešenja

- Podrška vršnjaka i školskog pedagoga;
- Saradnja sa dekom i bakom;

Procena dobiti od rešenja za učenika, druge učenike, roditelje, nastavnike, školu:

Nemanja je prihvaćen u svom okruženju;

- Pohvala i podsticaj doprinose njegovoj želji da se uključi u rad;
- Nemanja voli da se druži sa drugom decom;
- Učenici su naučili da prihvataju različitosti, da pruže pomoć i podršku i nagrade uspeh i napredovanje;
- Osećaj zadovoljstva kod učitelja zato što je Nemanja naučio da poštuje pravila ponašanja u školi, zato što je prihvaćen i napreduje u radu;

Rad sa Nemanjom je bio novo i veliko iskustvo za učitelja i sticanje novih znanja u praksi.

